

Τα... σκονάκια

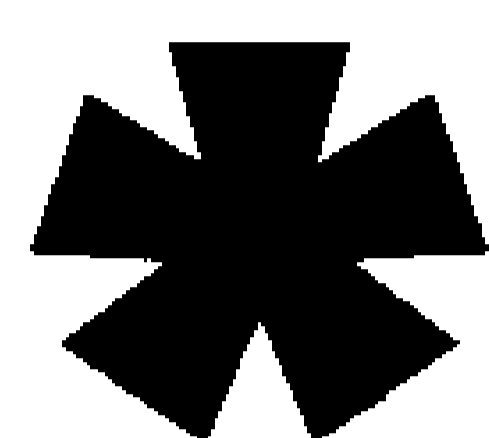
• **Μέτωπο** κινητοποιήσεων δεν υπάρχει ακόμη. Μπορεί, όμως, να διαμορφωθεί ανά πάσα στιγμή. Και αυτό γιατί υπάρχουν δεδομένα που μπορεί να προκαλέσουν συσπειρώσεις. Μην ξεχνάμε, δε, και τον διαγωνισμό μεταξύ των δύο κομμάτων της Αριστεράς.

• **Τι μπορεί να αναμένουν** οι εκπαιδευτικοί από τις κινητοποιήσεις αυτές; Θα συμμε-

τάσουν, εν πρώτοις; Θα τραβήξουν οι νεότεροι το «κουπί»; Μέχρι το Πάσχα παίζονται αρκετά.

• **Το υπουργείο** οφείλει εγκαίρως να ξεκαθαρίσει το τοπίο, τουλάχιστον σε γενικές γραμμές, γύρω από τον επικείμενο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Σαφής τοποθέτηση πρέπει να υπάρξει και για το ζήτημα με τον διαγωνισμό των εκπαιδευτικών τεχνικών ειδικοτήτων.

• **Την προσεχή Τρίτη** συνεχίζεται (στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, 7.30 μ.μ.) ο κύκλος των ομιλιών υπό τον γενικό τίτλο «Όψεις και απόψεις της επιστήμης», που πραγματοποιούνται (ελεύθερη είσοδος) με τη συνεργασία του ΕΙΕ και του Ανοικτού Πανεπιστημίου. «Από τον Ύστερο Μεσαίωνα στην Αναγέννηση. Συνέχεια ή ρήξη;» είναι το θέμα της επόμενης Τρίτης. Μια παρηγοριά σε χαλεπούς καιρούς.

ΑΠΟΨΗ

Ποιες υποθήκες στα παιδιά μας;

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΙΝΟΥ*

Τον τελευταίο καιρό η λέξη «διαφθορά» κυριαρχεί στις εφημερίδες, στην τηλεόραση και στα περιοδικά. Μικρά και μεγάλα ροζ, οικονομικά ή πολιτικά σκάνδαλα διεγείρουν τη φαντασία και διανθίζουν την άκρωμη καθημερινότητά μας, αφήνοντάς μας όμως μια γεύση πικρίας και απογοήτευσης. Λόγω ηλικίας, είχα την τύχη ή μάλλον την ατυχία,

γιατί τώρα πια γνωρίζω ότι όλα αυτά παρήλθαν ανεπισημάντως ζω σε περιόδους που σημάδεψαν την ιστορία του τόπου μας. Όταν υπήρχαν γειτονιές όπου ο ένας νοιαζόταν για τον άλλο και που το να μοιράζεσαι πράγματα ήταν εσωτερική ανάγκη και όχι κίνηση σκοπιμότητας. Στην περίοδο της δικτατορίας, άνθρωποι από διαφορετικά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά στρώματα ένωσαν τα χέρια στον κοινό αγώνα για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Δεν έλειπαν βέβαια ούτε τότε οι σκοπιμότητες και οι βολεμένοι, αλλά ευτυχώς ήταν λίγοι και απομονωμένοι στις συνειδήσεις όλων. Τότε ούτε λόγος για Ίδιον όφελος. Λίγες δεκαετίες αργότερα, σε μια δημοκρατικά ευνομούμενη χώρα, όπου πλέον δεν χρειάζεται να αγωνιζόμαστε για τα αυτονόητα, οι βολεμένοι είναι πάρα πολλοί και καθημερινά γίνονται περισσότεροι. Ολόκληρες γενιές πάλεψαν για να κατοχυρώσουν το δικαίωμα της άσκησης της ελευθερίας του λόγου και του Τύπου, της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, της δικαστικής ανεξαρτησίας, για να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια στους κυβερνητικούς χειρισμούς και στις υπηρεσίες, για να διασφαλίσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Θα έπρεπε, λοιπόν, όλοι εμείς σήμερα να μπορούμε να κάνουμε τις επιλογές μας ελεύθερα και να μη συμβιβάζομαστε θυσιάζοντας το καλύτερο προς χάριν του μετρίου, αλλά η πραγματικότητα δυστυχώς μας διαψεύδει καθημερινά.

Τα παιδιά μας φοιτούν σε κτίρια

ακατάλληλα για εκπαιδευτική χρήση, διότι τα σχετικά κονδύλια χάνονται μέσα στη δαιδαλώδη γραφειοκρατία, που ευνοεί τη δωροληψία και την επιλεκτικότητα.

Κάθε χρόνο χιλιάδες νέοι αποφοιτούν από τις ιατρικές σχολές της χώρας, αλλά στα δημόσια νοσοκομεία γιατροί δεν υπάρχουν και μεσουρανεί το φακελάκι, το οποίο όλες οι κυβερνήσεις «μίσησαν», αλλά αυτό αντιστέκεται σθεναρά για να καταδείξει την ανικανότητα ή τον θεατρικισμό τους. Αυτό όμως που αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση στις μέρες μας είναι η συναλλαγή μας με κάποια δημόσια υπηρεσία. Τότε μόνον αντι-

λαμβάνομαστε ότι ως λαός διαθέτουμε ανεξάντλητα αποθέματα υπομονής κι επιμονής, που σίγουρα μας χρειάζονται, όταν μάλιστα υστερούμε σε οικονομική άνεση, η οποία βοηθά στην παράκαμψη των χρονοβόρων διαδικασιών.

Βέβαια, η διαφθορά δεν αποτελεί ιδιαίτερο τίμημα του δημόσιου τομέα. Παντού υπάρχουν κακοπληρωμένοι υπάλληλοι, παγιδευμένοι μέσα σε ένα εργασιακό περιβάλλον όπου ανθεί το μέσο και περισσεύει η αξιοκρατία.

Η επιθυμία για πλουτισμό δεν είναι καταδικαστέα εάν υπακούει σε κανόνες ηθικής και δεν υπονομεύει τα δημόσια συμφέρον. Εξάλλου, η φιλοδοξία του ανθρώπου για πρόοδο και οικονομική ευμάρεια ήταν που τον οδήγησε στα τεράστια σημερινά τεχνολογικά και επιστημονικά επιτεύγματα.

Πρέπει, όμως, σύντομα να αντιληφθούμε ότι τίποτε από όσα απολαμβάνουμε δεν μας ανήκει. Είμαστε όλοι περαστικοί από αυτόν τον τόπο, από αυτή τη ζωή. Εάν δεν μπορούμε να βελτιώσουμε ό,τι μας παραχωρήθηκε, τουλάχιστον ας μην το ευτελίζουμε υποθηκεύοντας το μέλλον των παιδιών μας.

* Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας

Ο θάνατος των... επαρχιώτικων ΤΕΙ

Η φθορά από την καθιέρωση του «10» και η χαριστική βολή από την αναγνώριση των ΚΕΣ

Η αναγνώριση, έστω και εμμέσως, των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών (ΚΕΣ), μέσα από την υποχρεωτική ενσωμάτωση της νέας κοινοτικής οδηγίας, θα επιφέρει μεσοπρόθεσμες, αλλά και βραχυπρόθεσμες επιπτώσεις. Οι τελευταίες αναμένεται να πλήξουν κυρίως τα ΤΕΙ, και ιδιαίτερα τα ιδρύματα της περιφέρειας. Η διαφαινόμενη σύγκρουση πιθανώς θα είναι σφοδρή, διότι το αναδυόμενο πρόβλημα για τα τεχνολογικά ιδρύματα είναι «υπαρξιακού» χαρακτήρα. Θα ληφθούν μέτρα για την τόνωση των ιδρυμάτων;

ΤΟΥ ΦΑΝΗ ΚΑΛΑΝΤΖΗ

Ειδικότερα, η επικείμενη ενσωμάτωση της νέας κοινοτικής οδηγίας 36/2005 διαμορφώνει ένα νέο τοπίο στην ανώτατη εκπαίδευση, το οποίο δεν είναι ορατό ακόμη. Πιθανότατα θα εμφανισθεί τον προσεχή Σεπτέμβριο, ίσως και νωρίτερα μέσα στο καλοκαίρι, στη ζήτηση για συνέχιση των σπουδών στα κολέγια που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια.

Οι δύο όψεις

Η εξέλιξη αυτή -που αναμενόταν βέβαια- βρίσκει τα τεχνολογικά ιδρύματα σε μια καμπή που έχει δύο όψεις. Από τη μία πλευρά, τα τελευταία δύο χρόνια υπήρξε μια θεσμική αναβάθμιση, με αιχμή τον επίμαχο νόμο-πλαίσιο, ο οποίος προχώρησε ένα βήμα, εντάσσοντας τα ιδρύματα στην ανώτατη εκπαίδευση. Βήμα που θα ενισχυθεί ακόμη περισσότερο, εφόσον τους δοθεί το δικαίωμα χορήγησης μεταπτυχιακών τίτλων. Από την άλλη πλευρά, όμως, η περίφημη καθιέρωση της βάσης του «10» αφυδάτωσε τα ι-

Η απουσία σοβαρού σχεδιασμού στην εκπαίδευση απειλεί με ερήμωση τα ΤΕΙ της περιφέρειας.

δρύματα της περιφέρειας. Τι να το κάνουμε το μεταπτυχιακό, σε ποιον να το κορηγήσουμε, εάν δεν έχουμε σπουδαστές!

Τη στιγμή που οι επιπτώσεις από τη ρύθμιση του «10» είχαν γίνει ορατές σε αρκετά περιφερειακά τμήματα, έρχεται το «χαστούκι» της κοινοτικής οδηγίας, επιβαρύνοντας τη θέση των ιδρυμάτων και πάλι στην πράξη. Όταν οι εκπρόσωποι των τεχνολογικών ιδρυμάτων που βρίσκονται αυτή την περίοδο σε κινητοποιήσεις εκφράζουν την έντονη ανησυχία τους, δεν ψεύδονται. Ποιος γονιός -και δη ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας που έχει ταμπουλωθεί με τη νοσηρότητα του πανεπιστημιακού πτυχίου, του μάστερ κ.λπ.- θα στείλει το παιδί του στις «εσοχτιές» και δεν θα επιδιώξει να το κρατήσει κοντά στην οικογενειακή εστία, με πιθανόν χαμηλότερο κόστος και αναγνωρισμένο -έστω και με επαγγελματικά αναγνωρισμένο- πανεπιστημιακό τίτλο; Γιατί να ταλαιπωρείται με την εισαγωγή σε ένα τμήμα που δεν πε-

ριλαμβάνονται και στις πρώτες προτιμήσεις του;

Το εύρος των επιπτώσεων της νέας πραγματικότητας που διαμορφώνεται -και οι ρυθμοί δεν θα είναι βραδείς- δεν έχει ακόμη διαφανεί. Ωστόσο, ήδη υπάρχουν τα εμφανή σημάδια. Το υπουργείο Παιδείας είναι υποχρεωμένο να λάβει μέτρα για να μη βρεθεί προ εκπλήξεων. Οι επιπτώσεις των λαθών της προηγούμενης διακυβέρνησης είναι κάτι περισσότερο από προφανείς. Η απουσία σοβαρού σχεδιασμού στην εκπαίδευση πληρώνεται ακριβώς (παράδειγμα το νεοσύστατο Επαγγελματικό Λύκειο). Ποιος θα ερωμιστεί το κόστος της ερήμωσης των ΤΕΙ της περιφέρειας; Η πρόληψη είναι το ζητούμενο. Εφόσον δεν ληφθούν μέτρα, η σύγκρουση θα είναι αναπόφευκτη. Και αυτήν τη φορά θα έχει και ποιοτικά χαρακτηριστικά, δεν θα είναι μια τυφλή αντιπαράθεση με την κυβέρνηση, στην ίδια τη Ν.Δ. θα υπάρξει σοβαρότατο πρόβλημα. Όλα αυτά πριν η κοινωνία γυρίσει την πλάτη στα ΤΕΙ...